

עולמם תהיה עיבתה

השבת רבי נחמן אמרסלא

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

בגדים צואים ממש ועל ידי זה נתהפך הדבר ותלו את המן על העץ הגבה חמשים ומרדכי הוציא ממנו כל העשירות אל הקדשה, כמו שכתוב ותשם את מרדכי על בית המן ואז, ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וכו' בחינת תכלת שבציצית שהם בחינת תיקון הבגדים. וכן באסתר כתוב: ותלבש אסתר מלכות, כי זה עיקר התיקון, עד שזכו על ידי זה אחר כך לבנות הבית המקדש ולהחזיר הבגדי כהנה למקומן ולקדשתן. ועל כן נזכר עניין הבגדים הצואים בפסוק בעניין יהושע כהן גדול כי הוא היה הראשון שהיה צריך לשמש בבית שני, ומחמת תוקף הגלות נכשלו בניו עד שנגעו פגם הבגדים צואים גם אליו. על כן היה כל תיקון הגאולה על ידי תפילת הצדיקים שהם אנשי כנסת הגדולה שהתפללו אז ועסקו לתקן זאת, עד שפעל זכריה הנביא להסיר הבגדים הצואים מעליו, ולהלביש אותו מחלצות. (לקוטי הלכות - הלכות ערלה ה' - ג)

ונקדש בכבודי ... (שמות כט, מג)

צריך להתיירא ולפחד מן הכבוד, כי כבוד הוא סכנה גדולה, סכנות נפשות, כי הוא דן את כל הדינים, כמו שכתוב (תהלים כד): מלך הכבוד, כי כבוד הוא בחינת מלכות, הדין את הכל. ואזי הכל חוקרים ושואלין: מי הוא זה מלך הכבוד; אם הוא ראוי לזה. וזה שכתוב (שמות כט): ונקדש בכבודי - אל תקרי: בכבודי, אלא: במכבדי (זבחים קטו:), כי על ידי הכבוד יוכל לגרם לו מיתה, חס ושלום, ואזי הוא נשקל במאזנים, אם, חס ושלום, יפגם בהכבוד כחוט השערה, שלא יקבלו כמו שצריך, אזי, חס ושלום, כף חובה מכרעת. וזה נקרא: מאזני צדק (ויקרא יט), כי צדק מלכותא קדישא, שהוא בחינת כבוד, מלך הכבוד כני"ל. והיינו מאזני צדק, כי אז נשקל במאזנים. (לקוטי מוהר"ן אי' - סימן קל"א)

סיפור (כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, מד) בכפר אחד, סמוך לעיר

"זלאטיפאלע", היה דר איש אחד, שהיה מחזיק חכירה מאדון הכפר, הפונדקים אשר בסביבות כפר הנ"ל. וכל האנשים המחזיקים הפונדקים היו משלמין לו דמי שכירות. והיה לו אשה צנועה מאד נדיבת לב מאד, והיתה מרחמת תמיד על שוכרי הפונדקים, כשלא היה להם לפעמים לשלם לבעלה הדמי שכירות, היא נתנה להם כסף לשלם. ויהי היום, ונחלתה האשה הנ"ל במחלה מסכנת מאד, עד שהיתה נוטה למות, ובעלה השתמש ברופאים גדולים הרבה ולא הועילו לה כלום. והשוכרי הפונדקים, היה דוה לבם מאד על האשה הנ"ל, בידעם שאם חס ושלום תמות האשה הזאת יהיה מר להם מאד, ולא יהיה להם מי שירחם עליהם, גלל כן השתדלו הרבה כלם כאיש אחד ברפואתה, ונסעו אל הרופאים להביאם. וביניהם היה איש אחד שהיה מקרב מעט לאדמו"ר זצ"ל בעת אשר ישב בעיר "זלאטיפאלע", וידבר האישי על לב הבעל הנ"ל שישלח פדיון לאדמו"ר זצ"ל לזלאטיפאלע, וכן עשה, ושלח אותו עם פדיון נפש לאדמו"ר זצ"ל. ובעת ההיא הייתה קרובה מאד שתצא נפשה, ובא זה האישי לאדמו"ר זצ"ל והביא לו הפדיון. ויאמר אליו רבו ז"ל שיביאו לו "רענדיל" (מטבע) אחד, והביא לו האישי הנ"ל "רענדיל", ולקח אדמו"ר זצ"ל את ה"רענדיל" בידו ואמר לו שה"רענדיל" אינו מחזיק את המשקל. והלך האישי הנ"ל והביא לו "רענדיל" אחר, וגם זה היה נחסר ממשקלו וכן היה כמה פעמים, שבכל פעם שהביא לו "רענדיל", והוא זצ"ל שקל אותו ולא הוטב בעיניו. עד שהלך לחלפן אחד והביאו לאדמו"ר עם הרבה "רענדיל" ואדמו"ר זצ"ל בחר לו אחד "רענדיל" שהיה לו על כף המאזנים כמו שצריך. ואז אמר לו: לך ונסע לביתך כי האשה הנ"ל כבר שבה לבריאותה. ונסע חזרה להכפר.

להעלות נר תמיד ... (שמות כז, כ)

שרש הנשמה הוא בחינת רצון, ועל כן נקראת נפש מלשון רצון. ותקף הרצון הוא כמו נר דולק, כי האהבה והרצון בוער להשם יתברך ברשפי שלהבת י-ה שממנו מדליקין כל הנרות הקדושים, בחינת לאנהרא בוצינין ולאדלקא שרגין [להאיר המאורות ולהדליק הנרות], שזה בחינת אור הנשמה שנקראת נר, ואור הנר הזה הוא יכול להאיר בכל מיני חשך וצלמוות בתוך עצם גשמיות הגוף והעולם הזה הנקרא חשך. כי איך שהוא אף על פי כן לבו בוער עדיין ברשפי אש וכו' להשם יתברך אשר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה וכו'. והנה יש שבע מדות דקדשה וכן להפך, והאדם בא לזה העולם להתנסות בזה שיעבר עליו כמה מיני חשך הכלולים בשבעה, שזה בחינת שבעה מדורי גיהנם שהאדם נענש בהם חס ושלום, כשלא עמד בנסיון ונכשל בהם, בחינת ושבעה עדין יחלפון עלוהו [שבעה זמנים יעברו עליו]. ובפרט מי שרוצה להתחיל לכנס בעבודת ה' שאזי מתגבר עליו הבעל דבר יותר ויותר ובהכרח שיעבר עליו כמה וכמה מיני חשך כמעט בלי שיעור, והכל כלול בבחינת שבעה נפילות בחינת שבע יפול צדיק וכו' וכל קיומו בכל מיני נפילות הוא על ידי הרצון דקדשה, היינו להתחזק בכל מה שעובר עליו לבלי להניח את הרצון דקדשה ולהתחיל בכל יום מחדש ברצונות חזקים להשם יתברך. ואזי הרצון דקדשה מאיר לו כמו נר ממש שמאיר בכל מיני חשך שבעולם.

וזה בחינת שבעת הנרות של המנורה להאיר בכל מיני נפילות שהם בחינת שבעה כני"ל, ולזכות לתורה ותפילה שהם גם כן בחינת שבעה. אבל אי אפשר לזכות לזה כי אם על ידי שמקשרין את עצמו לצדיקי אמת שהם בחינת משה שנתלק ברעוא דרעוין (ברצון שברצונות) והוא מכניס תוקף הרצון דקדשה בכל אחד ואחד, אפילו אם נפל למקום שנפל חס ושלום, הוא מכניס בו גם כן שיתגבר בתקף הרצון הטוב, ועל ידי זה הוא מעלהו ממשד לרצון. (לקוטי הלכות - הלכות ברכת השחר ה' - מ"ד מתוך אוצר היראה - רצון - ד')

ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת ... (שמות כח, ב)

... ועל כן הכהן שהיה צריך לכפר עוונות ישראל על ידי עבודתו, היה צריך ללבוש בגדי כהנה לכפר ולתקן פגם הבגדים הצואים. ועיקר פגם הבגדים הצואים הוא על ידי גאות וכבוד. ועל כן נוגע עיקר הפגם והכבוד בהבגדים כי עיקר הגאות הוא בבגדים שבשורשם הם גבוהים מאד, בחינת ה' מלך גאות לבש, וכשפגם בזה חס ושלום על ידי עוונותיו ונופל לגאות וכבוד דסטרא אחרא של תאוות והבלי עולם הזה, עיקר פגם הגאות הוא בהבגדים כנראה בחוש כמה וכמה אובדים עולמם על ידי רדיפתם אחר בגדים ותכשיטים וכו', וכמו שאמר אדוננו מורנו ורבונו ז"ל על פסוק ותתפשהו בבגדו וכו'. ועל כן היה הכהן הגדול לבוש בבגדים יקרים מאד שהיו כלולים בהם כל הגוונין שהם זהב ותכלת וארגמן וכו' ועל כולם החשן ואפוד שהיה בהם אבנים טובות יקרות מאד ועליהם היו חקוקים שמות בני ישראל שיש בהם חמשים אותיות שהם בחינת כלל אותיות התורה שכלולים בחמשים שערי בינה, כי קדשא בריך הוא ואורייתא וישראל כולא חד. והכהן הגדול נשא כל זה על לבו, כדי להעלות ולתקן כל תאוות הנגידות והעשירות ששם עיקר אחיזת הגאות. ובעוונותינו הרבים כשהתגברה מלכות הרשעה והגלו את ישראל ותפסו גלות גם את בגדי כהן הגדול ונתלבשו בהם, סברו שיש להם כח לכלות את ישראל לגמרי. והעיקר על ידי שיכניסו בהם תאוות העשירות לחמד לבגדי כבוד ולתכשיטין של אבנים טובות ויקרות מאחר שאין לנו כהן הגדול לתקן כל זה אדרבה הסטרא אחרא נתלבשה בהם. ובאמת הייתה עת צרה גדולה. אבל חסדי ה' כי לא תמנו וכו' וממשלתך בכל דור ודור. ושלא אז את מרדכי שהכניס בישראל לבלי לייאש את עצמן מן הרחמים בשום אופן, וזעקו כולם אל ה' יתברך בכל לב ולבשו שק ואפר. ומאסו בכל בגדים יקרים של תאוות עולם הזה שהם בחינת

לישועה ורחמים רבים מאד מאד שנוכה לצאת ממצלות ים אשר מתפשט בדורות הללו בסוף הגלות האחרון. ה' ירחם שנוכה להוסיף תמיד אהבה על אהבתנו בלי גבול.

שלום וחיים אֲכִיכִים וכל טוב, דורש שלומו וטובתו באמת, ודורש שלום כל ישראל דב אודסר הנלוים אליו.

שיחות
[קבוצת אנשים מפרסמת הגיעה להיפגש עם רבי ישראל]
... תגיד להם שאין לי כח לדבר, ואי אפשר לדבר בשביל זה, גלם יודעים שאני זקן ואני חולה!

אני לא יכול לדבר הרבה כי אני חולה לא עליכם, אבל תדעו ככה: שמי שהוא יוצא מהדת, לא שומר התורה ולא מאמין, אז זה... זה עניין נורא מאד. זה טועים כאלה שהם טעו ויצאו מהדת, מהתורה, מן האמונה, שאין לדבר אתם. כשלא מאמינים בתורה, אז הם כמו, כמו... אין מה לדבר אתם. מי שלא מאמין בתורה - אז לא בכלל יהודי. אין לו לדבר ממני כלום!

מיר זוכין נישט גויים, מיר זוכין יהודים [אנחנו לא מחפשים גויים, אנחנו מחפשים יהודים]. מי שלא מאמין ולא מקיים התורה ולא רוצה לקיים התורה, אז הוא לא יהודי, אין לנו שום עסק אתו, שום קשר, שום עסק אתו. אנחנו צריכים להאמין בשם שהוא ברא את העולם והוא נתן לנו את התורה. מה זה, מי שלא מאמין - הוא גוי!

אני רוצה לעזר לכם, אבל אי אפשר בשביל שאתם נמצאים במקום... במקום של כפירה (ומראה בכף-ידו כלפי מטה).

אנחנו צריכים להיות גיבורים, לא להסתכל על כל העולם, להסתכל רק על קיום התורה ולזכות להתקרב להשם יתברך. צריכים להיות גיבורים, חזקים! אני נולדתי בטבריה, ואני זכיתי להתקרב לרבנו בזמן שהייתי קטן, בזמן שהייתי צעיר. אני ראיתי את הכתבים של רבנו, רק ראיתי איזה דברים, אני לא דברתי עם שום אחד, אמרתי: "זה הרבי שלי, זהו!"

בארון היה לי ספרים, וזה הספר 'שיחות הר"ן' עשה עלי רשם גדול, זה היה השיחות שלו. אני אהבתי את הספר אהבת נפש, אין בעולם אהבה כזה. והיה כל העולם מתנגדים לרבי נחמן ואני סבלתי מזה, כי אפילו בני-הישיבה בני-תורה היו מתנגדים על רבי נחמן. אני הייתי יחיד, רק אני לבדי למדתי בספרי ברסלב. וככה היום כל העולם לא יודעים מרבונו ולא יודעים מה שיש בעולם סודות כאלה, עניינים כאלה שכלם יתביישו להראות פניהם לדבר. אבל העיקר הוא שרבי נחמן הוא נמצא כבר בעולם והאור שלו עושה פעולות גדולות בעולם. יש כבר בעולם האור של רבנו.

היום, בזמן הזה, יתגלה קצת רבי נחמן מברסלב שהוא למעלה מן התורה, מכל הצדיקים!

עכשיו נתגלה רבי נחמן שהוא עניין חדש, פלא כזה שכל החכמים מתבטלים לגמרי נגד כל דבור ודבור שלו, כל החכמים אין להם שום... אין להם, לא יודעים! זה סוד! לא יודעים מרבונו רבי נחמן! מי יודע מרבי נחמן?! זה עניין חדש, תורה חדשה וכח חדש שהוא כנגד כל העולם, כנגד כל החכמים של כל העולם. גלם לא שווים אפילו דיבור אחד שלו. זה עניין חדש לגמרי, זה עניין של ברסלב.

אנחנו לא יודעים כלל מה זה ברסלב, אנחנו לא יודעים כלל מה זה רבנו הקדוש. רבנו הקדוש הוא גילה רק איזה דבר קטן, איזה טיפה מן הים הגדול, איזה טיפה. הוא פתח וגילה שכל העולם לא יודעים כלום אפילו מה זה, לא מכירים ולא יודעים מה זה רבי נחמן. אם יתגלה איזה רמז, איזה טיפה מן הים בעולם יהיה עולם חדש, עולם אחר לגמרי...

רבנו הקדוש רבי נחמן, זה עניין סוד חדש לגמרי, ועכשיו הגיע הזמן שיתגלה כל הסודות והסוד של רבי נחמן לכל העולם. אנחנו לא יודעים כלום, הוא היה חכם פלא כזה שהוא יקרב את כל העולם להשם יתברך. זה עניין פלא ופלא בלי שיעור. פלא כזה... פלא של כל הפלאות. פלא נורא מאד שעדיין לא היה בעולם, והוא חדש לגמרי שלא נתגלה בעולם. היה גאונים, מפרסמים, אבל לא ידעו אפילו דבור אחד מרבונו הקדוש.

רבי נחמן הוא מהפך כל העולם לגמרי. רבי נחמן להפך מכל העולם. כל החכמים כלום נגדו!

עניין רבי נחמן זה עניין שאי אפשר לדבר כלל, זה עניין פלא שלא היה מעולם ושידעו שלא יודעים כלום. כל דבור שלו הוא ממקום גבוה מאד. בכל דבור ודבור שלו הוא יהפך כל העולם, כל החכמים. זה כח שעומד כנגד כל העולם ויהיה עניין חדש, יהיה עניין הגאולה שכלם יתהפכו רק לעבד השם וישליכו כל התאוות וכל השטויות. זה כח כזה שאין שום כח שיוכל לעמד כנגד. אור פלא כזה עוד לא נתגלה בעולם - עכשיו נתגלה. יהיה חדשות, כן. ... (ההמשך יבוא)

אוריאל

בקשו העלון שלכם בכתובת
SHABAT.BRESLEV@gmail.com

והנה האיש הנ"ל, בעת שאמר לו אדמו"ר זצ"ל שכבר שבה לבריאותה, היה הדבר לפלא בעיניו. והביט על המורה שעות באיזה שעה אמר לו אדמו"ר זצ"ל; וכאשר בא אל בית הבעל החכירה, ספרו לו כל בני הבית מה שנעשה שם אחרי שנשע לאדמו"ר זצ"ל. כי תכף אחר נסיעתו התחילה האשה לגווע ונעשה קול בכיה ורעש גדול בבית עד שהקיצו אותה, ואמרה ליתן לה מעט מים אל פיה. וספרה להם כי, כאשר יצאה נשמתה ובאה לפני בית הדין של מעלה, ושקלו העוונות והזכיות שלה והכריעו העוונות וגזרו דינה למיתה שלא תחזור עוד לזה העולם. בתוך כך בא אברך אחד (ותארה צורתו כצורת אדמו"ר זצ"ל) והביא "ירענדיל" אחד, והשליך אל הכף של זכיות והכריעו הזכיות, ופסקו דינה לחיים. וכפי שספרו לו היה זה הדבר בעת אשר אדמו"ר זצ"ל עסק ושקל כמה פעמים את ה"ירענדיל" על כף המאזנים כנ"ל.

אז השתומם האיש ויתפלא מאד על הדבר הזה, והבין היטב מה שאדמו"ר זצ"ל שקל כמה פעמים את ה"ירענדיל", מה שבעיניו היה הדבר לפלא. והאשה שבה לבריאותה תכף בשלמות.

עצות ותפילות

מי שכונתו לשמים באמת, שנוסע לארץ-ישראל כדי לשוב על-ידי-זה להשם יתברך, בודאי תועיל לו ארץ-ישראל מאד, כי על-ידי-זה ששכנס לארץ-ישראל, על-ידי-זה לבד נאכל אצלה ונתהפך למהותה הקדוש, ועל-כן אפלו המהלך ארבע אמות בארץ-ישראל וכו'; אבל אם אין רצונו כלל בשביל עבודת השם, לכלות הרע שלו מה יועיל לו ישיבת ארץ-ישראל, כי היא מקיאה אותו, בבחינת "כאשר קאה" וכו' (לקוטי עצות - ארץ ישראל, יג).

ותזכני מהרה לבא לארץ-ישראל בשלום בלי פגע, ולהתקרב ולהתדבק בצדיקים אמתיים בדקות גדול ובאמונה שלמה באמת. ותחמל עלי בחמלתך הגדולה, ואל תעשה עמי כחטאי ואל תדיניני כמפעלי. ותזכני ברחמך ותפתח לי שערי האמונה הקדושה, ותעזרני לכנוס לתוך האמונה באמת, ולהכלל בתוכה בכלליות גדול, עד שאזכה להיות נאכל להאמונה ולהתהפך למהותה הקדוש, למהות קדשת ארץ-ישראל הקדושה, ולמהות קדשת הצדיקים האמתיים. ולא תקיאה אותי הארץ והאמונה הקדושה כאשר קאה את הגוי אשר מלפני. ואף-על-פי שאיני כדאי וראוי לגע בהאמונה הקדושה ובארץ-ישראל הקדושה, ולהתקרב להצדיקים האמתיים, כי הרעותי את מעשי מאד וקפחתי את קדשתי, אף-על-פי-כן, רחמך רבים יהוה, רחמך רבים מאד. זכני ברחמך, ועזרני והושיעני, שתוכל האמונה הקדושה לסבל אותי בתוכה, ולהחזיק אותי תמיד, עד אשר אחיה נאכל ונתהפך למהות קדשת האמונה באמת (לקוטי תפילות - תפילה ג).

מכתב

עיקר קבלת המוחין והדעת שהוא גדר האדם, ועיקר בחינת קבלת התורה, הוא לזכות להסתכל היטב על אור השכל והחכמה שיש בכל דבר, ולהתקרב על-ידי זה לה' יתברך ולהכיר אותו ולעבדו יתברך על-ידי כל הדברים שבעולם, ולהכניע ולבטל הכסילות והבהמיות של חכמות חיצוניות ופילוסופיא וכלל כל התאוות והמידות רעות שהם רוח שטות ושיגעון ומעשה בהמה ממש, הנמשך מבחינת מלכות הרשעה.

עיקר כל הכפירות והאפיקורסות של חכמי הטבע הוא על-ידי פגם אמונת חידוש העולם, שעל-ידי פגם זה באים לכל מיני טעותים, ועיקר התיקון הוא על-ידי רבוי כבוד ה' שנתרבה על-ידי קיבוץ כל הנפשות אל הצדיק האמת שעל-ידו זוכין לאמונת חידוש העולם, ולבטל ולעקר דעות חכמי הטבע שכופרים בחידוש העולם.

עיקר שלמות ישראל הוא שיהיו נכללין כלם יחד בתכלית האחדות בצדיק האמת, שהוא השכל הכולל העליון שהוא הראש והחכם של כל ישראל, והוא מנשא ומגדל ראש ושכל של כל אחד, ונכללין כלם בשכל הכולל העליון, ועל-ידי זה נמתקים כל הדינים שבעולם, איך שנמצא איזה דין וצמצום - הכל נמותק על-ידי זה, ונתבטל סטרא דמותא. כי שם, בשכל הכולל, בבחינת קדשי קדשים, שם צוה ה' את הברכה.

פלא מעגל רגליך ליישר אותם בדרך האמת, ורדף אחר השלום. מדרך שקר תרחק, ורדף אחר השלום.

עיני וזלגות דמעות רותחות על אשר בעוונותי הרבים שלח ה' עלי לטובתי יסורים קשים וכאבים גדולים ברגלי ומעי, לא עליו, ואני שוכב במטה ובוכה לפני ה' על ביטול תורה ותפילה. גם איני זוכה לילך לבית הכנסת ולמקוה כדרכי לטבול במקוה בכל יום. אבקשך מאד להתפלל עלי שישלח לי ה' רפואה שלמה מן השמים, והמרחם ירחם.

אשריך אחי, אשריך אלפים פעמים שפנימיות לבבך מבין ומרגיש האמת האמתי המאיר עכשיו בעולם. ה' יחזק לבבך ויגדיל דעתך לחשוב ולחשוך לרחם על ישראל ברחמנות האמתי להאיר עיניהם באור הצדיק האמת, כי אנו צריכים